

Visiem VEF darbiniekiem .
=====

Jaunais 1939.gads VEF vēsturē ir astotais, bet skaitot līdzī Pasta un telegrafa darbnīču laikus - ir divdesmitais.

Mūsu fabrikai ir nepilnu gadu īsāks mūžs, nekā Latvijai. Visus šos gadus esam auguši Latvijai, auguši tai līdz, uzņēmūši topošās valsts garu, redzējuši tās pašas grūtās un priecīgās dienas, kā mūsu dzimtā zeme. Sevišķi esam izauguši pēdējos četros gados.

Atminoties 1934.g.maijā izteikto pārliecību, ka nu esam garam draudošam postam, ka fabrikai tagad netrūks padoma kā rīkoties, netrūks mašīnu ar kurām strādāt, netrūks materiālu no kā strādāt, - šodien jāsaka ka esam sasnieguši daudz vairāk nekā varējām cerēt. Viss pagājušais 1938.g. ir aizgājis mums visiem vienās rūpēs par to, kā nu tiks galā ar darba plūdiem. Ar lielu gandarījumu jāliecinā, ka esam ne tikai daudzkārt vairāk darbinieku fabrikā, nekā 4 - 5 gadus atpakaļ, bet arī tas, ka katrs no mums arī daudz vairāk padara. Mums ir daudz lielākas spējas ne tikai mašīnu, ražojumu un ražojumu vērtības skaitļos, bet mēs arī paši esam vairāk vērts. Esam krietnāki garā, ražojam labākas mantas, strādājam darbus, kuri liek spēcīgi atskanēt Latvijas vārdam tālu aiz mūsu zemes robežām.

Fabrikas zīme " VEF - izgatavots Latvijā " ir godā ne tikai Eiropā, bet arī vēl tālāk. Mēs esam šodien spējīgi ražot lietas, kuras ir labākas un lētākas par daudzu vecu un spēcīgu ārzemju fabriku ražojumiem.

Esam pašreizēji pūlējušies un nesuši arī smagus upurus darbam.

Mūsu darbs ir atalgojies ar lieliem panākumiem.

Bet reizē ar to mūsu nākotnes plāns arī ir skaidrs: viss, ko esam sasnieguši un vēl gribam panākt, izputēs kā sapnis, ja ļausimies iedomām, kā nu ir labi un diezgan. Nav vēl labi un nav vēl diezgan, - ir vēl tikai sākums.

Negribu teikt, ka jāstrādā grūtāk, jāceļ smagāk, jāsvīst vairāk.

Gribu uzsvērt, ka jāstrādā vēl labāk, vēl gudrāk, jādomā visiem vēl asāk un vēl tālāk uz priekšu .

Nepietiek ar to, ka tā saucamā darba racionalizācijā neesam bijuši pēdējās rindās. Nepietiek ar to, ka neesam VEFĀ tīkojuši atņemt pašu zemei viņas arājus. Saprātīsim mūsu vadoņa saucienu par arāju un racionalizāciju vispilnīgākā nozīmē.

Gādāsim par to, lai ar pašu čakla strādnieka sviedru pilienu un darba nopūtu mūsu darbs tomēr būtu vēl ātrāks, labāks, drošāks.

Handwritten notes on the left margin: "P.L.", "KOL.", "20.", and other illegible scribbles.

Pirms domājam par jaunu mašīnu iegādi, meklēsim ceļus kā pārkārtot un uzlabot darba gaitas, kā novērst varbūt sīkus, bet svarīgus trūkumus.

Domāsim visi par darba uzlabošanu, par lietderīgu materialu izlietošanu, par labāku kārtību darbnīcās un birojos.

Aug tālāk mūsu valsts, aug mūsu fabrika, mums jāaug līdz.

Kas netiek uz priekšu, to dzīve grūž atpakaļ.

Ar pilnu pārliecību varu teikt, ka mūsu darba spējas vēl tālu nav izsmeltas, un ka jaunā gadā jaunas sekmes neizpaliks, ja visi dosim darbam savu labāko, kas mums ir.

Pateicos visiem VEF darbiniekiem par vecā gadā veikto darbu un novēlu jaunajā gadā darba un dzīves prieku.

/ T. V i t o l s /

Valsts Elektrotehniskās Fabrikas direktors